

KATHOLIKUS NÉPLAP.

BUDAPEST AUG. 31. 1848.

9. SZÁM

Dicsőség Istennek a' magosságban, és a' földön békeség a' jóakaratu embereknek.
Lukács 2. r. 14. v.

Dicsértessék a' Jézus Krisztus!

Hadd szóljak én is egyet!

Ezen Néplapnak érdemes szerkesztője, tisztelt Szabó Imre úr, a' minapában ugyancsak lelkükre beszélt a' fiak és leányoknak, hogy szüleiket tiszteljék, becsüljék, mint illik; hallgassanak azokra, tanácsukat kikérjék s minden jóban kövessék; Isten ments, hogy őket kigúnyolják, megvessék. Most én is szólok egyet; mert hiába! egyik szó a' másikat huzza maga után, s néha úgy van az ember, hogy szinte kifúrja a' könyökét, ha csak el nem mondaná másoknak, a' mit ő tud és gondol. Azt akarom pedig szívetekre kötni, kedves hazámiai! hogy a' törvényes polgári hatalomnak, tisztviselőknak s elöljáróknak teljes készséggel fejet hajtsatok, engedelmeskedjete mindazon dolgokban, a' miket ők nektek törvény' értelme szerint parancsolnak, és a' melly dolgok sem az Isten' törvényével, sem lelketek örök üdvösségével nem ellenkeznek. Mert hiszen azt mind-egyikünk belátja, hogy az emberi társaságot kormányozni kell, és pediglen törvények szerint kell kormányozni; úgy. de kormányozni lehetetlen, hogyha azoknak, a' kik kormányozni kötelesek, a' többi fejet nem hajt, nem engedelmeskedik. Azt igen természetesen föltesz-

szük, hogy a' kormányzóhatalom nem él vissza állásával; az alattvalók lelkiismereti szabadságát el nem nyomja; őket ollyatén cselekedetekre nem kényszeríti, mellyek hitökkel, s az Isten' világos törvényeivel ellenkeznek; nem kényszeríti őket arra, hogy az apostolokkal azt kelljen felelniök, „Istennek kell inkább engedelmeskedni mintsem az embereknek.“ Illy parancsolatok ellen a' legujabb polgári törvényeink is megóvnak bennünket, mellyek a' vallási szabadságot is biztosítják. Mindazok, kik egyházunkhoz tartoznak, szabadon gyakorolhatják, szabadon teljesithetik ama szent és üdvös kötelességeket, mellyeket a' 18. századoktól fogva virágzó ker. katolika religio, tőlünk megkíván. Ha mostan valaki bennünket a' mi hitvallási szabadságunk használásában gátolni merészkednék: azon ember a' polgári törvénynek is büntetését vonná fejére. Jól tudják azt a' mostani elöljárók, hogy mennél hüvebb tanítványa valaki a' Kristus Jézusnak, vagyis mennél jobb keresztény annál jobb hazafi, annál jobb polgár is ő egyszersmind; mert annál jobban szereti az Istent, és hazáját; annál forróbban öleli kebléhez embertársait, becsüli a' törvényt és az elöljáróságot; annál engedelmesebb becsülettudóbb, mértékletesebb, munkásabb, jóakaróbb.

Ezek így lévén, mink is annál örmestőbb tisztelhetjük előjáróinkat, 's nekik annál több készséggel engedelmeskedhetünk. Hogy pedig ezen kötelességünk világosabban kitéssék: gondoljátok meg hazámiai, hogy micsoda szándékuk és végezzéljuk vala az embereknek akkor, midőn a polgári társaságba összeállottak, midőn közöstanyákat ültettek, falukat és városokat építettek. Mert távulról se gondolkodjék ám valaki közülünk ollyformán, hogy az embereknek mindjárt a világ' kezdetével országai, vármegyéik, nagy faluk s pompás városaik lettek volna. De hogy voltak! Hanem az csak úgy volt, hogy minden apa a maga házanépével magán elégedelt, őrizte barmaid ott, a hol neki tetszett; ide 's tova vándorolgotott kiki az Isten' szabad ege alatt. Utóbb földművelésbe kaptak az emberek, 's már ekkor tovább és szívesebben maradtak egyhelyben; hogy a' mit vetének, le is arathassák; 's a' melly fát ültetének, arról ehessenek is. A melly tájékat kiki így elfoglalt s művelgetett, azt ő úgy kezdte tartani, mint saját birtokát, mellybe másvalakit bebocsátani nem akart; de ha emez történetből erősebb vala amannál, akkor a' régi birtokosnak tisztulni kelle az új megtámadó elől, 's ha engedni teljességgel nem akart emennek, hát kész lön a csata, folyt a' vér, veszett az élet. Persze hogy találkoztak elegenden, kik hasznosabbnak 's könnyebbnek vélték, a' mások által már megművelt telekbe ingyen béülni, az előbbi gazdát elervén: hogy sem ők törjenek ugart, ők ültessenek gyümölcsfát. De ez nem igazság.

Több jó gazdák tehát, hogy mind vagyonukat, mind életüket holmi garabók és gyilkosok ellenmegvédhessék, összeszövetkeztek, hajlékot maguknak egymáshoz közel építettek; egymásnak ha kellene, segítségül lenni ígérkeztek.

Ezen jó frigyos szomszédok lassankint egész népséggé szaporodtak; maguk számára több több szükséges földet lefoglaltak, rend és béke föntartása végett maguk között bírót és igazgatót választottak, törvényeket szabtak, a' rendzavarókat bíróilag megfenyítették, és a' többi; így kerekedett elő egy egy falu, város, ország, így lettek többféle egyesült háznépből mégannyi nemzetek, a' nemzeteknél külön-különféle szokások, nyelv, törvények, hitvallások, mestersegek, tisztségek. Későbbben egész nemzetek és országok is összeszövetkeztek, hogy erősebbek legyenek; azonban önekik megkelle magukat adniok, ha egy náluknál még erősebb nemzet tört ellenük. Így foglalák el a' mi erős magyar apánk e' gyönyörűséges földet mintegy ezer esztendő előtt, meghodítván fegyverük élével az akkoron itt lakott népet.

Az itt elmondottakból mindenki megértheté hogy az emberek nem egyébert állottak össze polgári társaságba, hanem hogy életüket 's vagyonukat minden rossz szándéku megtámadók ellen védhessék. Egyik főczélja tehát a' polgári társaságnak, azt kieszközölni, hogy az ország minden becsületes fiának élete 's vagyona bátorságban legyen. E' czélt úgy lehet legbizonyosabban elérni, ha rendeltetnek közöttünk emberek, kiknek kötelességében álljon effelől gondoskodni; az illető fegyveres néppel parancsolni, azt vezérelni.

Hanem már, édes barátjaim! a' bölcsök' vizsgálódásai után, és a' mi szent religiónk' világos útmutatása szerint azt is tudjuk ám, hogy az ember nem egyedül azért van e' világra teremtve, hogy itt csak éljen 's vagyonosodjék. Ezen életet 's a' földnek minden kincseit csupán eszközül adtanekünk a' kegyes teremtő Atya a' végre, hogy lelkünket fölnemesítsük, mindfolyvást jobbakká 's

tökélyesebbekké, istent-embert-szeretőbbekké lenni törekedjünk. Ez pedig úgy történhetik meg legbizonyosabban, ha az igazságnak megismerésén, szép és hasznos tudományok megszerzésén, kézművek 's egyéb jó dolgok megtanulásán kitelhető iparkodással rajta vagyunk. Azonban itt is legjobb, ha rendeltetnek közöttünk emberek, kiknek kötelességük legyen gondoskodni arról, hogy a' tanulni kívánók az említett dolgokban jó és elegendő oktatást kapjanak.

No lássátok, édes testvéreim! életetek adtam röviden a' polgári társaság' végcélját; melly tehát abban van, hogy míg egyrészlől a mi életünk s' vagyunk minden törvénytelen megtámadások ellen biztosítottak: addig másrészlől nekünk módunk s' alkalmatosságunk legyen minden jó és hasznos ismeretekben elébbre haladnunk; magunkat naponkint jobb, értelmesebb és jámborabb polgárokká, valódi mivelte embereké kiformálnunk. Azok, kik bennünket e' szent és boldogító végcélunknak elérésére segítenek, valósággal megérdemlik a' mi tiszteletünket, 's valljon, kicsodák azon tiszteletreméltó emberek? Bizony legfőképen a' mi előjáróink: ők valamint legszükségesebb, úgy leghasznosabb tagjai a' polgári társaságnak. Ők azért rendeltettek valamennyink fölé, hogy tanácsoljanak, igazgassanak, vezérlejenek bennünket a' mindnyájunkkal közösboldog révpart felé.

Országunkban legelső e mber a' fölséges apostoli király: őt illeti legfőképen a' kormányzás; az ő legmagasabb kötelessége kormányozni, célhoz vezérelni az egész magyar nemzetet; a' mit ugyan nem is mulaszt el megcselkedni a mi fölséges urunk királyunk, mit legujabban is az országgyűléshez intézett leiratában kijelentett, mellyben tudtul adja egyuttal, hogy egészsége helyre állt, s' Bécs városába visszatért.

Ő részint a' maga fölszentelt személyében kormányozza az országot; részint meg helytartója István Főherczeg nádor, részint a' ministerek által.

De most azt kérdem tőletek, édes atyámfiai! mit használna mind a' királynak, mind a' kormánynak gondossága rendeleteinekparancsa, hogy haminak azokat engedelmes hűséggel nem fogadnók? Képzeltetek magatoknak egy hajót, tele emberekkel; ezen hajó a' tengeren lebeg; de ime szélvész kerekedik! A' hajós kapitány, értelmes és tanult ember, bölcsen adja a' parancsokat az alsóbbrendű hajóstiszteknek, azok meg az evedzőkettartó 's kötelekelbánó közlegénységnek. Eddig hát mind jó volna. De nézzétek csak azokat az eszeveszett rosz embereket; néhányan nem fogadnak szót; utóbb a' többi is vonakodik engedelmeskedni. Az Isten szerelmiért! így el kell veszni a' hajónak! de hát a' hajóval együtt nem fognak-e elveszni maguk az emberek is? Istennek különös csudája mentheti csak ki őket. — No lássátok, barátim! így veszne az ország, így vesznénk vele együtt magunk is, ha a' bennünket igazgató és vezérlő előjáróságnak parancsait be nem teljesitenők. Legyünk okosak. Bolond, ki önkáran tanul. A' melly országok és nemzetek eddig elvesztek, legtöbbször azért vesztettek, mert a' népben nem vala szoros törvénytartás és engedelmisség.

Azért én azt mondom, hogy azon polgár, ki a' törvényt megszegi, 's az előjárónak, ki törvény értelmében parancsol, ellene állni merészkezik: azon polgár, mondom, vagy tudatlan, vagy gonosz ember; mert míg egyfelől önmaga alatt vágja a' fát, másfelől az egész társaságot megtámadja; vagy nem úgy van! mert a' törvénynek megtartásától és az előjárók iránti engedelmisségtől függ az egész társaság' közjava és boldogsága.

Úgy hiszem, hogy helyesnek ismeritek, kedves hazámfiái! az én okoskodó beszédemet. De ha igaznak és helyesnek ismeritek azt: akkor azon kötelesség száll rátok, hogy úgy cselekedjetek, a' mint megértettétek. És ha csakugyan ollyképen cselekesztek: áldjon meg benneteket a' mindenható Isten velem együtt!

Fojtényi.

Részemről azt teszem még értekező úr szavaihoz, hogy a' keresztényt Istennek parancsolatja is kötelezi arra, hogy a' törvénynek és törvényes hatalomnak engedelmeskedjék. A' tíz parancsolatok negyedikében, anyaszentegyházunk kifejtése szerint az előjárók is befoglaltatnak. A' tisztelet, és engedelmesség őket úgy megilleti mint a' szülőket. Hiszen nekik épen az a' kötelességek egy helységre, városra nézve, a' mi a' szülőké saját házukban. Az előjárók azért vannak, hogy a' nép javára, boldogságára rendet tartsanak, 's mindeneket istenessen elintézzenek.

Hítünk tanítása az: hogy a' hatalom Istentől jó; és nincs hatalmasság hanem az Istentől. Az aztán mindegy, akár falusi, akár városi bíró, akár miniszter, vagy biztos gyakorolja a' hatalmat, mihelyest azt rendesen, törvényes uton átveszi, Isten nevében gyakorolja azt, 's azért engedelmisséggel tartozunk iránta, pedig mint sz. Pál apostol mondja; „nem csak félelemből, hanem lelkiismeretből is”

Melly szavaknak értelme szerint, a' ki a' törvényes előjáróság iránt engedellen, nem csak polgári büntetésre lesz méltóvá, hanem azonfölül lelkiismeretét is bűnnel terheli; mellyért Isten, az igaz bíró fogja őt feleletre vonni. — Ez az igazi szempont, mellyből egy kereszténynek a' polgári előjáróságot nézni kell; 's csak ott lesz igazán lelkiismeretes

célravezető engedelmisség hol, Isten akaratja iránti tiszteletből történik az.

A' kit nem ezen szempont vezet, az engedelmeskedik talán míg bele nem un, de azután bizony, ha szerit teheti, ha a' rajtakapástól nem tart, könnyen kilép a' rendes utból. Engedelmeskedjünk hát a' törvényes hatalomnak, előjáróságnak, mert ezt kívánja a' társaság célja; de ezt parancsolja Isten is.

Szerkesztő.

Hazai dolgok.

Halljunk Esztergomból is hírt! barátim az Isten vidékünket megáldotta békességgel és meglehetőes természet, borocskánk is lesz szépen, ha az idő ezután is kedvez, 's mint a' gerezdek mutatják — mert mi már érett szőlőt eszünk ám! — jó is lesz. Csak a' Mindenható észre hozná azokat az alföldi lázongó ráczokat! lám mi ollyigen tudunk örülni a' törvényes szabadságnak, 's azok elég oktalanok voltak visszaélni a' szabadsággal, és rablókká lettek, szinte egész országunk nyugalmát fölforgatták. Isten legyen nekik kegyelmes, hanem ugyan nehéz lesz nekik valamikor számot adni a' Mindenhatónak ítélőszéke előtt! Persze illy rendbontókat fékezni kell, különben nem boldogulunk, a' mint hír hozza, alföldön a' gyönyörűséges szép buzák, zabok, kukoriczák legázolva, fölpörköelve, szinte hét számra égnek az asztagok. Uram! az előtt nagy tölgyfa hajókön hordták Bánátból a' legjobb buzát fölfelé, Mosenyban megvették a' felső vidékiek, pénzt hoztak érte a' külföldiek; hanem bizony mi most kevés hajót látunk a' dunapartról fölfelé vontatni; jah! nem lehet ám, mert oda alá most nagy zenebona van, 's a' gabona majdmiad takarítatlan és eltípratott vagy elégetett. Épen azért volt szükséges fegyveres erővel megtámadni a' lázadókat, kik miatt az

alsó vidékeken illy szomorú pusztítások történek. A' tábor ott van, ott vannak nemzetőreink közül több ezere. — Nekem is van ott egy testvér öcsém, szegény kedves feleségét és négy apró gyermekét hagyta otthon, 's mint pest-megyei nemzetőr a' táborba sietett édes hazája védelmére, épen ma kaptam alúlról ezen jó Jancsi öcsémtől levelet; egy másik rokonom is volt ott a' táborban, pedig ő vármegye tisztje volt, de derék magyar fajta, tudta hogy a' hazaszereget nagy erény, azért itt hagyta a' puha ágját 's ment mint egy sas a' harcmezéjére, 's a' jó fiut czombon érte is egy rácz ágyúgolyó, 'smost a' szegedi ispitában gyógyítják. Ezt azért mondtam el kegyelmeteknek, hogy lássák, miként én híreimet sem az újjamból nemszoptam, sem holmi útczai mende-mondák után nem indulok, hanem igaz hirt tudok.

Az esztergomi nemzetőrök közül ezerkétszáz augusztus 10-én Komáromba indult honnét a' rendes katonákat taborba vitték 's pedig hajnalban a' várból ágyúk iszonyú ordítással ébresztettek föl mindnyájunkat, azután a' városbeli közel 800 nemzetőr a' nagypiaczra sereglett, ott a' szent háromság képénél sz. misét halgattak, 's illy szép keresztény módon, Istennek nevében 5-órakor útnak indultak, a' muzsika szólt, 's az ágyúk durrogtak. Persze hogy az asszonyok egy-egy keveset pattogtak, sírtak is; no de ez jó jel, látszik, hogy férjeiket szeretik, 's azért féltek is, mi dicséretes: — no de megnyugodtak mindnyájan Isten rendelésében, meg az előljáróság parancsolatjában, hisz 5 hét múlva ismét visszajönnek, és a' másik fele fog fölmasirozni. Dél tájban Mocson összejöttek a' falusi atyfiakkal, a' hol a' zászló alá szépen együtt fölesküdtek, és estére Komáromba értek, 's mint hirül adták, a' komáromiak, ka-

tonák és nemzetőrök embereinket igaz szeretettel fogadták, örültek nekik mint testvéreknek. Ez már szép! mikor Árpád ösátyánk vezérkedett, egyik csapat erre, másik amarra szaguldozott, csatázott; 's mikor ismét összekerültek, épen illy testvéreileg örültek egymáslátásának. Hála Istennek, hogy ki nem aludt még belőlünk a' nemes szittya tűz! — Hát lássák kegyelmetek barátim, a' mieink most Komárom várát őrzik, ezt a' szűz várat, mellyben még ellenség soha sem lakmározott 's épen azért van ott, oldal bástyáján, egy kőből faragott leányzó képe, melly fügét mutat az ellenségnek; hiszem is, hogy még lelkes testvéreink ott virasztnak, addig nem kopik senkinek benne foga!

Majer István

Vácson, August. 10-én. — Nálunk váczinál Úrszine-változása napján nagy ünnep volt. A' szabad ég alatt nemzeti lobogókkal fölékesített sátorban szent mise áldozat tartatott azokért, kik más nap reggel a' nemzeti őrsereg közül önkénytelen az alvidéki háborgók lecsillapítására mentenek. Így tesznek a' buzgó keresztények, — mert hiszen hova is indulhatnánk az Istennek segítségül hívása nélkül? tehetünk-e valamit, mehetünk-e valahova Isten nélkül?

Buzgó keresztény rokonom! én is jelen valék e' sz. miseáldozaton, jelen valék a' beszéden is, mellyet G. Zichy Ipoly plebános ur hozzájok intézett; rövid volt e' beszéd, alig néhány szavakból álló, de minden szava lelkesítő és szívreható volt, behatottak még a' legkeményebb szívbe is, — én már régen sírtam, 's nem szoktam egykönnyen pityeregni, mert férfi vagyok, de ekkor sírtunk valamennyien mint a' kis gyerek, asszonyok úgy mint férfiak, kicsinyektől egész az öregekig. — De ha meggondoljuk, nem is tréfa ám olyan helyre menni, hol golyóbisokkal kivánnak jó reggelt, jó napot, jó estét, jó éjszakát, — a' hol a' helyett hogy barátságosan kezet szoritanának hát karddal vagdalóznak, vasvillákkal kaszákkal piszkálnak, — ez bizony nem tréfa dolog. — És ha még jobban fontolóra vesszük a' dolgot, hogy kedves hazánk veszedelemben van, hogy oda lent az alsóvidéki keresztény testvéreinket, felebarátjainkat, fojtogatják, öldösik, hogy házaikat vetései-

ket lepörkölik, hogy vagyonukat elrabolják, és mindig közelebb vakmerősködnék, hogy utójára az országunkból is kihajtanának, erről az áldott földről, melyet ősapáink vérről szerzettek, 's nekünk unokáinknak vérről megtartottak, noha pedig mi őket egy kis ujjal sem bántottuk? No már ezekre egészen el kell keserednünk; 's ha még szép buzdító szavakat is hallunk, lehetetlen hogy szemünk szárazan maradjanak.

Mi ez áldott földről egy tapodtat sem megyünk; meg oltalmazzuk azt mint ő-apáink utósa csöpp vérünkig, megmérkőzünk az ellenséggel, ha csupa Góliátok lesznek is, csak Istennel tegyünk mindent 's nala nélkül semmit sem. Lám Dávid a kis pásztor fiu szinte az Istent hívta segítségül, 's az óriást ugyancsak föbe dobta parittyájával, hogy elég lett neki. — A' mi váci derék őrvitézeink is így tettek először mielőtt utra keltek, az Istent hívák segítségül. — Mi után pedig buzgó lelkipásztorunk atyai áldását vevék, másnap reggel 4. órakor 150 — en, 's még pár száz vidékiekkel gőzhajóra szálltak. De mi történt ekkor? a' muzsika csak úgy harsogott, a' mozsarak fegyverek durrogtak, a' sok „éljen“ mint mennydörgés a' dunántúli hegyekből visszahangozott. A' távozók szeretett hitvesüktől, magzataiktól, testvéreiktől, rokonaiktól, barátaiktól bucsúztak, ölelkeztek, csókolódtak, 's ezer állás kívánatok közt foglalák el a' gőzhajón helyeiket. Mire az előbbi durrogások és éljenek, kendő lobogtatások ismételtetvén, a' hajó utnak intult. Ekkor volt csak sírás meg sírás az asszonyok között. *) — Vezérelje őket a' mindenható, legyenek szerencsések, hogy vissza ezen hírrel jöhessenek: az ellenséget elszélesztettük, megbánták vakmerősködésüket, hazánk, kedves szabad magyar hazánk már békességben van, örködjék fölőtte a' mindenható Isten, kinek szent neve mind örökké dicsérettessék és dicsőítettessék.

Fellner Antal.

Sátor-alja-Ujhely Augustus 15-én
Sokszor hallja az ember itt is, amott is,
hogy a' katolikusok' egyházi szertartásai, 's így például a' búcsú járások is

*) Vigasztalják magokat azon gondolattal, hogy az eltávoztak legszebb polgári kötelességüket mentek teljesíteni. Bzzanak a' jó Istenben, 's meglátják, siralmuk nem sokára öröme fordul.

Szerkesztő.

elfognak töröltetni. — Én biz Isten elhíszem, hogy nagyon is sokan találkoznának, kik az illy istenes, 's szent czélra vezető szertartásainkat ma is eleveésztenék, ha rájok volna bizva; — de ugyan miért is szurja a' szemét némely embernek, ha mi a' Boldogságos Szűz vagy valamely Szentnek az anyaszentegyház által tiszteletére rendelt ünnepre, az Isten imádása, 's dicsőítése végett egypár mértföldnyire elutazunk, mit ártunk ez által valakinek? — valóban semmit! — Azért beszélhetnek akármit, nevezhetnek bennünket vakbuzgóknak mi a' búcsúkra ezután is elfogunk járni, 's ha érte valakinek tetszik bennünket kigunyolni, mi — ellenségeinkért is imádkozni tartozván — kért fogjuk értek a' mennyei Atyát Üdveztőnk ama szavaival: Úram bocsás meg nekik, mert nem tudják, mit cselekesznek. — Mai napon a' Boldogságos Szűz Maria tiszteletére, a' kegyes rendű szerzetesek kolostoránál tartott búcsúra, a' környékünkön lakó buzgó falusi katolikusok olly számosan gyülekeztek öszve, hogy a' templom megtelvén, a' kerítésben is imádták Istenünket, — a' predikáció gyönyörű volt, ajtatos fiatal káplánunk lelkesen buzdította a' hallgatókat a' szent Szűz tiszteletére, szivreható szavakban adván elő min alapkzik az Ő tisztelete; — 's midőn e' szent Szűznek anyai örömei helyett szenvedett keserveit bánatos szívvél számlálta elő, sok buzgó katolikusok szeméből könnyeket facsart ki, — végre vészkörnyezte hazánkat e' szent szűz oltalmába ajánlván, lelkes beszédét bevégezte. — Isten éltesse e' buzgó néptanítót, 's engedje, hogy jól fölfogott hivatásának mindenkor megfelelhessen. —

Önt pedig mélyen tisztelt Szerkesztő ur méltó tisztelettel megkérem, sziveskedjék egyszerű cikkemet becses lapjába beiktatni, 's engedje meg, hogy

máskor is legyen szerencsés lapjába egy pár sorocskát írhatni; *) most Isten önnel.

Krupács József.

Egy kérés Olvasóinkhoz.

Több oldalról kapunk leveleket, melyekben arról panaszkodnak, hogy lapunkra az előfizetést némely postahivatalok nem akarják elfogadni. Eddig avval álltak elő, hogy nincs rá engedelem; most meg azt mondják, hogy már késő, többé előfizetést nem szabad elfogadni. A' dolog így áll. Minden ujságot be kell jelenteni a' ministeriumnál. A' ministerium kiadja a' rendeletet, 's ekkor a' postahivataloknak szabad is, kötelességük is elfogadni az előfizetést. Ez már lapunkra nézve megtörtént, mi abból is világos, mert országunk minden részeiből, még Erdélyből is vannak Istennek hála szép számmal előfizetőink. Ezen részben tehát egyik postahivatal sem tehet kifogást. — De a' másik részről sem. Míg mi azt nem mondjuk „már késő, már nem fogadunk el előfizetést“ addig ezt másnak senkinek sincs hatalmában mondani mi pedig ünnepélyesen kimoadjuk „még mindig lehet előfizetni, 's előfizetőinknek, a' kik még ezután jelentetnek is be, megküldjük a' lapot az első számtól kezdve. Csak ma is midőn e sorokat írjuk, harmincznál több új előfizetőnek küldtük meg az egész ujságot. A' postahivatalok tehát kötelesek az előfizetést elfogadni. 'Sha valamelyik ezt tenni nem akarná, igen szépen kérjük, jelentsék föl azt nekünk levélben, majd mi segítünk a' dolgon.

Mi megkeressük annak az utját. A' postahivatalnak most sem kerül több fáradságba, mint került volna egy honap-

*) Igen, igen szívesen.

Szerkesztő.

pal ez előtt. Részünkről van csak fáradság, mi pedig szívesen megteesszük azt, mert nincs olyan dolog és fáradság, a' mit ha csak erőnktől telik, a' szeretett nép kedvéért meg nem tennénk. Szeretnők mégis, ha a' rendelések minél előbb megtétnének, hogy a' szerkeztőség is rendbe jöhessen, 's kivált a' kiadó társaság, melly nyereségre ugyan ugy sem számít, tetemesebb költségeket megkimélhessen. Mert a' nyomtatandó példányok számát mind addig meghatározni nem lehet míg naponkint érkeznek előfizetők. Arra kérjük olvasóinkat mondják meg ezen izenetet azoknak, kik csak később ismerték meg a' katolikus néplapot, 's így arra eddig nem fizethettek elő. Ismerünk még sok magyar katolikus helyeket, a' hová a' lap egy példányban sem jár, ámbár ha a' főpásztorok ajánlották is, sőt megengedték, hogy a' templom pénzén is járathassák. Mi lehet ennek oka nem tudjuk. Minden esetre nem fog ártani, ha a' szomszéd helységeket eziránt értesítik olvasóink. Én a' több helyről vett értesítés után annyit állithatok, hogy a' jó katolikus nép szívesen olvassa e' lapokat, csak azok kivet kötelesség szerint illet, értesítsék arról 's eszközöljék ki számára. Isten velünk.

Szabó Imre m. k.

a' katolikus Néplap Sze. készítője

Mi ujság a' nagy világban?

Multheti ígérletünk szerint szerettünk volna minél többet, 's jobbat írni olvasóinknak a' ráczok legyőzéséről. Azonban ugy vagyunk most a' hírekkel, hogy jobbára csak a' rossz igaz belőlök; a' jó hír ritkán valósúl. A' szenttamási táborból annyit tudunk, hogy Sz. István előtti napon a' mi embereink megtámadták a' sánczokat, 's a' Sándor gyalogok Bakonyi ezredes verérlate alatt ötször tör-

tek föl a' sánczra, hatodikszor magába a' városba is berontottak: de mivel szükséges segítségök annak helyén, és idején nem volt; 's mivel a' sereg egy részének bátorsága az inába szállt, és a' mint ágyuzni kezdtek, megfutott, a' derék sándor vitézeknek is visszakellett vonulni, miután közülök 55 megsebesült kik között hat tiszt van; 18 pedig megholt. 15-öt elfogtak a' ráczok. A' vürtembergi huszárok közül elesett 4. ezek között Fiáth Pompejus főhadnagy. Patantius megholt 3. —

Most ez óráig semmi újabb hír a' csatatérről nem jött. Eddig oda ért Mészáros hadminiszter is. És így reméljük hogy ezen Országunk legelső katonájának személyes vezérlete alatt, ha Isten is megáldja fegyvereinket, majd végre járnak a' rácz háborúnak. —

Az országban, mennyire többvidéki emberekkel beszélünk, úgy halljuk, csöndesség van. A' termést középszerűnek mondják: A' rozsról általában azt mondják, nem igen jól fűzet. A' buza mindenfelé jónak mondatik. Bor, ha még addig, még kint hál, valami nem éri, sok és jó lesz.

A' balaton vidékén már két hét alatt szüretelni készülnek. — Legalább lesz egy kis borunk, a' miből olykor bú elfelejtésül ihatunk egyet; de — természetesen mértékletesen.

A' beteg mindenfelé sok. A' hideglelés igen nagyon uralkodik. Úgy látszik az éretlen gyümölcs evés, és a' nagy

meleg okozzák, hogy sok ember egészsége megváltozik. —

Erdélyben szaporán halnak az emberek. — Isten adja, hogy a' cholera be ne rontson hozzánk. Tisztaság, mértékletes étel és ital, nagyon ajánlatnak az orvosok által. Továbbá kivált most, a' midőn az éjszakák már hidegülni kezdenek, a' megfázástól kell őrizkedni.

Az országgyűlésen most a' pénzdolgaról tanácskoznak. Magyar bankóink lesznek. 2 forintosok már vannak, lesz még 1 forintos. azután 5, 10, 100 forintosok. Sokan nem szeretik a' bankót, 's én azt tartom, csak adjanak érette a' mi kell, ha papiros is. nekem mindegy. Ez pedig csak tőlünk függ, hogy keletet, forgandóságot szerezzünk neki.

A' protestans keresztény atyafiak' küldöttei most tanácskoznak itt Pesten egyházi, és iskolai dolgaikról. Bezzeg ezek buzgóbban veszik ám a' dolgot, mint a' mi katolikusaink. A' mieinknek kisebb gondjuk is nagyobb annál mintsem a' hitbeli és iskolai dolgokról gondoskodjanak; csak a' papokra hagyják; aztán meg ha a' papok valamit határoznak, tesznek, azt mondják rá, hisz ezt csak a' papok határozták! Pedig atyámfiai a' ti gyermekeitek' javáról van a' szó! —

No azonban mi sem alszunk: holnapután a' mi részünkön is lesz tanácskozás az iskolák dolgában.

Megjelenik a' lap hetenkint egyszer, csötörtökön egy iven. Előfizetési díj félévre Budapesten kihordással 1 for. Vidékre postán, borítékban 1 for. 20. kr. pp. Egyes számnak ára 3 ezüst kr.

Előfizetést Pesten **Engenberger** könyvárus is elfogad, kinél egyes számok is kaphatók.